

ע"פ 7632/17 - סאבר סואעד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 7632/17

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המערער: סאבר סואעד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בתל אביב-יפו מיום 27.09.2017 בפל"א 3455-10-16 אשר ניתנה על ידי כבוד השופטת נ' פראג-לבוא

בשם המערער: עו"ד דוד גולן

פסק-דין
*

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב-יפו (השופטת נ' פראג-לבוא) מיום 27.9.2017 שלא לפסול עצמו מלדון בפל"א 3455-10-16.

1. ביום 9.11.2016 הרשיע בית המשפט לתעבורה את המערער על פי הודאתו במספר עבירות תעבורה. נגד המערער תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי בר הפעלה, ולבקשתו דחה בית המשפט את שמיעת הטיעונים לעונש על מנת ליתן למערער שהות לבוא בדברים עם נציגי התביעה. לבקשת הצדדים ובהוראת בית המשפט אף הוגש ביום

עמוד 1

25.9.2017 תסקיר משלים מטעם שירות המבחן, אשר המליץ על ענישת המערער "ללא מעורבותו" של שירות המבחן נוכח אינדיקציות לכך שהשתמש בסמים. בדיון שהתקיים באותו יום עתר הסנגור לדחייה נוספת, שלישית במספר, לשמיעת הטענות לעונש על מנת לדון עם ראש מדור תביעות תעבורה (רמ"ת) באפשרות להאריך את עונש המאסר המותנה התלוי ועומד בציינו כי "כאשר מדובר במאסר על תנאי, הרשות נתונה לרמ"ת בלבד". נציג התביעה שנכח באולם טען כי הדבר מצוי בסמכותו ועל כן, דחה בית המשפט את הבקשה. הסנגור הוסיף ועתר לעיין ב"כל החומר שיש אצל קצינת המבחן", אך בית המשפט דחה את בקשתו והורה על התייצבות המערער לדיון באופן מידי ועל שמיעת טענות לעונש. בשלב זה ביקש הסניגור את פסילת בית המשפט בציינו:

"מאחר וביהמ"ש גמר אומר לסיים את התיק הזה בכל מחיר עוד היום ושהוא לא נעתר לשום בקשה של ההגנה תוך שהוא אומר מפורשות שהגיעה העת שהוא [המערער] ילך לבית הסוהר. לכן אין אפשרות במצב דברים כזה לקיים דיון כהלכתו כאשר דעה של ביהמ"ש נעולה על הנאשם וכל מה שאטען כבר לא יועיל, גזר הדין נחרט וחרוט.

נציג המשיבה התנגד לבקשה בציינו כי "ביהמ"ש לא התבטא בנושא אני אמרתי שיש מקום למאסר בפועל בתיק זה".

2. בהחלטתו מיום 27.9.2017 דחה בית המשפט את הבקשה בהדגישו כי "לא אמר, שהגיעה העת, כי הנאשם ילך לבית הסוהר", וכי דברים אלו נאמרו על ידי נציג המשיבה שלא הכחיש זאת. בית המשפט ציין כי טרם שמע את טעונו הצדדים ולא הביע עמדה באשר לעונש ועל כן, לא נמצא רמז לחשש למשוא פנים המחייב את פסילתו. בית המשפט הוסיף כי בקשת הפסלות חסרת בסיס שכן מתן החלטות דיוניות אינו מעיד על משוא פנים, וציין כי מטרת הבקשה היא להביא לדחיית שמיעת הטענות לעונש ואת מתן גזר הדין בעניינו של המערער.

3. מכאן הערעור דן בו שב המערער וטוען כי באי-כוחו "שמעו באוזן מלאה את אמרת בית המשפט קמא אשר מסר לצדדים כי הגיעה העת והמערער ישלח לבית האסורים" ועל כן הוא מבקש לפסול את בית המשפט שכן אמרה זו מהווה עמדה סופית היוצרת חשש למשוא פנים.

4. דין הערעור להידחות.

טענת המערער באשר לדברים שהשמיע בית המשפט אין לה תימוכין בפרוטוקול והיא אף נשללה על אתר על ידי נציג התביעה. בית המשפט ציין אף הוא במפורש בהחלטתו כי במהלך הדיון מיום 25.9.2017 לא אמר את הדברים שיוחסו לו על ידי המערער והדגיש כי טרם שמע טענות לעונש ולא הביע כל עמדה בעניין זה. כפי שנפסק לא אחת, חזקה היא שתאור עובדתי של בית המשפט באשר למהלך הדיון הוא זה שמשקף נאמנה את המציאות והנטל המוטל על המבקש לסתור את קביעותיו של בית המשפט בעניין זה הוא כבד מאוד (ע"פ 344/99 בשן נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 599, 613 (1999); ע"פ 4117/14 פוגאץ נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (19.6.2014); ע"פ 7939/14 מחלבות גד (שיווק 1992) בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (7.12.2014)). המערער לא עמד בנטל זה במקרה דנן ונראה כי לבד מתחושות סובייקטיביות של המערער לגבי יחסו של בית המשפט כלפיו, אין כל ראיה לקיומו של חשש ממשי למשוא פנים. על כן, נותרת בעינה החזקה כי בית המשפט ישמע את הטענות לעונש בלב פתוח ובנפש חפצה.

הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ח בתשרי התשע"ח (8.10.2017).

שׁוֹפֵט
